

Nd.

663. Frumvarp

til laga um farmgjald af aðfluttum vörum.

(Eftir 2. umr. í Nd.).

1. gr.

Af vörum, sem fluttar eru til Íslands, skal greiða farmgjald í landssjóð eftir þyngd hvernar vörutegundar með umbúðum eða eftir teningsmáli, sem hér segir:

1. flokkur.

Af gípsi, glerflátum, gluggagleri, hverfisteinum og brýnum, kókólit, kartöfl-

um, leirvörum, netakúlum, sápu alls konar, sápuspónum, sápulút, sóða, spegiler, stálbiki og tjöru, — 20 aurar af hverjum 100 tvíþundum.

2. flokkur.

Af ávaxtavinum, eplum og öðrum aldinum, baðlyfjum, eggjum, ediki, fernisolíu, farfa, hampgjörðum, kálmeti, legsteinum, línoleumdúk, pappír alls konar, ritföngum, vélaolíu og öðrum oliutegundum að undanskildri steinolíu, sekkjum utan um ull, smjóri, smjörliki, svinafeiti, plöntufeiti, tólg, veggjapappa alls konar, vaxdúk og þakpappa, — 50 aurar af hverjum 100 tvíþundum.

3. flokkur.

Af akkerum, akkerisfestum, bitum úr járn, blikki, bátum, sem koma til landsins sem farmur, eldavélum, gufukötlum, gufuvélum, flutningavögnum og vagnhlutum, herfum, járnþípum, málmum óunnum, öðrum en járn, mótorum alls konar, ofnum, peningaskápum, plógum, rennibekkjum, rakstursvélum, smíðajárni og stáli í stöngum og plötum, sjóklæðum (oliufötum), sláttuvélum og þakjárn, — 100 aurar af hverjum 100 tvíþundum.

4. flokkur.

Af brauði alls konar, blikkvörum, eldspýtum, hljóðfærum, hampi, köðlum alls konar, járnvörum og öðrum málmvörum, sem eigi eru taldar í 3. flokki, lömpum og lampapörtum, línsterkju, matvælum alls konar og nýlenduvörum, sem eigi hvílir nú sérstakur tollur á, og eigi eru sérstaklega tilteknar í öðrum flokkum, netum, osti, stofugögnum, skotfærum og seglgarni, — 2 kr. af hverjum 100 tvíþundum.

5. flokkur.

Af baðmullargarni, fatnaði alls konar, nema sjóklæðum, gólfmottum, glysvarningi alls konar, leðri sítuðu, litunarefnum, skinum sítuðum, stundaklukkum, skófatnaði alls konar, tvinna, ullarbandi og vefnaðarvörum alls konar, — 4 kr. af hverjum 100 tvíþundum.

6. flokkur.

Af trégluggum, hurðum, húsalistum og alls konar trjáviði — 3 aurar af hverju teningsfeti.

7. flokkur.

Af öllum öðrum vörum, er eigi geta talist með neinum flokki hér að framan og eigi eru undanþegnar farmgjaldi samkvæmt 2. gr. greiðist 2 kr. af hverjum 100 tvíþundum.

Ef tilgreindar eru á farmskrá fleiri vörutegundir en ein í sömu umbúðum, skal reikna farmgjaldið eftir þeirri vörutegundinni, sem á hvílir hæsta farmgjaldið. Ef vörusending er minni en 100 tvíþund, skal greiða gjaldið fyrir hver 10 tvíþund að rétttri tiltölu, brot úr 10 tvíþundum reiknast sem full 10 tvíþund.

2. gr.

Af áburði tilbúnum, bókum prentuðum, gólfplötum úr leir og steini, húðum ósítuðum, heyi, járn óunnu í klumpum, kornvörum allskonar, kalki, kokes, kolum, leir, leirþípum, salti, sementi og líkum steinbindingsefnum, steinolíu, saltketi íslenzku í tunnum, skinum ósítuðum, tunnum tómum, tunnustöfum, tiglsteinum alls-

konar, vörum sem keyptar eru og sendar í nafni landssjóðs, og vörum sem sérstaklega er lagður tollur á, skal ekkert farmgjald greiða.

3. gr.

Farmgjaldið skal greiða lögreglustjóra í því lögsagnarumdæmi, þar sem varan er flutt úr skipi, nema hún samkvæmt farmskrá skipsins eigi að halda áfram með sama eða öðru skipi til annarar hafnar innanlands, og að því er lausakaupmenn snertir, þar sem skipið á fyrst að sýna skipsskjöl sín eftir gildandi lögum. Gjald þetta greiðist með peningum eða með ávísun, stílaðri upp á borgun við sýningu á banka eða aðrar peningastofnanir eða áreiðanleg verzlunarhús, ef nægileg skilriki, þau er innheimtumaður tekur gild á sína ábyrgð, eru fyrir því, að ávísunin verði greidd. Farmgjald skal ákveða eftir farmskrá skipsins.

4. gr.

Hinar gjaldskyldu vörur má eigi byrja að flytja úr skipi, fyr en skipstjóri eða afgreiðslumaður hefir skilað lögreglustjóra öllum skjölum, er skipsfarminn snerta, og látið fylgja skriflegt vottorð skipstjóra upp á æru og samvizku um það, að eigi séu í skipinu aðrar eða meiri gjaldskyldar vörur til þess staðar en þær, er tilfærðar eru á farmskránni, og þær, sem hann þá samstundis skýrir frá að ætlaðar séu skipinu sjálfu, skipverjum eða farþegum til neyzlu á því. Sé uppskipun byrjuð áður en fullnægt er fyrirmælum þessarar greinar, verður skipstjóri sekur um allt að 100 kr.

5. gr.

Eigi má án samþykkis innheimtumanns afhenda viðtakendum gjaldskyldar vörur fyr en gjaldið er greitt. Brot gegn þessu fyrirmæli varðar sektum, allt að 200 kr. á hendur skipstjóra eða afgreiðslumanni skipsins, ef hann er þar á staðnum. Hafi vörurnar verið afhentar viðtakanda, án samþykkis innheimtumanns, eða áður en hann hefir fengið kvittun innheimtumanns fyrir því, að gjaldið sé þegar greitt, þá er viðtakandi skyldur til að skýra lögreglustjóra frá þessu þegar í stað, eða í síðasta lagi innan 3 daga frá því, er hann tók við vörunum, og greiði hann þá gjaldið um leið, ef það er eigi þegar greitt. Farmgjaldið fellur í gjalddaga þegar skip, það er vörurnar flytur, hefir hafnað sig þar, er gjaldið á að greiða.

6. gr.

Lögreglustjóri hefir vald til þess, hvenær sem vera skal, að heimta af hverjum manni í umdæmi sínu, er ástæða þykir til að ætla að fái gjaldskyldar vörur frá útlöndum, æru og samvizkuvottorð skriflegt um það, hvort hann hafi fengið þesskonar vörur, og ef svo er, hverjar og hve mikið af þeim.

Tregðist nokkur við að gefa vottorð þau, sem ræðir um í þessari grein, má þvinga hann til þess með dagsektum, allt að 20 kr. á dag, og getur lögreglustjóri tiltekið sektirnar í bréfi til viðtakanda.

7. gr.

Farmskrá yfir allan farm skips skal vera samin í tveimur samhljóða samritum, og auk þess samhljóða útdrættir úr farmskránni yfir vörur þær, sem

fara eiga á hverja einstaka höfn. Svo skal á farmskránni tilgreina þyngd á öllum vörutegundum og hverri um sig, nema trjávið, trégluggum, hurðum og húsalistum, sem tilfært skal á farmskránni eftir tölu teningsfeta. Annað eintakið af aðalfarmskránni afhendist lögreglustjóra á þeirri höfn, þar sem skipið fyrst hafnar sig. Lögreglustjóri skal síðar senda stjórnarráðinu samritið af aðalfarmskránni með fyrstu ferð, en útdrættina úr aðalfarmskránni skal afhenda lögreglustjóra á hverri höfn, þar sem vörurnar samkvæmt þeim eiga að affermast, og skulu þeir síðan fylgja tollreikningunum frá hverjum innheimtumanni.

Sé ógreinilega sagt frá um gjaldskyldar vörur í farmskránni, eða ef skýrslurnar þar að lútandi eru eigi fullnægjandi, eða ef ástæða þykir til að rengja að rétt sé skýrt frá, má lögreglustjóri eða umboðsmaður hans láta rannsaka farminn og hafa eftirlit með uppskipun, svo sem með þarf. Kostnað þann, sem af þessu leiðir, skal greiða úr landssjóði, ef skýrslurnar reynast réttar, en ef þær reynast ónákvæmar, fellur kostnaðurinn á skipstjóra, eða ef nauðsyn krefur á þá, er við vörum taka.

Það varðar sektum alt að 1000 kr., ef farmskrár fylga eigi skipi, samdar eins og hér er mælt fyrir, eða ef vanrækt er að afhenda þær lögreglustjóra eða umboðsmanni hans.

8. gr.

Nú verður maður uppvis að því, að hafa sagt rangt til um gjaldskyldar vörur, sem hann hefir innflutt eða veitt móttöku, eða gefið ranga skýrslu þar að lútandi, eða eigi skeytt því, að skýra lögreglustjóra frá gjaldskyldum vörum, er hann hefir innflutt eða tekið við, innan þess tíma, er segir í 5. gr., og skal hann þá sæta sektum alt að 1000 kr. og gjaldi auk þess þrefalda upphæð gjaldsins, er hann hefir reynt að draga undan.

Við ákvörðun sektanna skal taka sérstakt tillit til þess, hvort viðtakandi hefir haft ástæðu til að ætla, að lögreglustjóri hefði af farmskrá eða öðrum slíkum skilríkjum fengið vitneskju um vöru þá, sem um er að ræða.

9. gr.

Hinar aðfluttu gjaldskyldu vörur skulu vera að veði fyrir gjaldinu og sektum, og hefir eigandi eigi rétt til að ráða yfir þeim, fyr en búið er að greiða gjöld þessi. Veðrétturinn helzt eins, þótt vörurnar hafi verið afhentar viðtakanda. Séu ekki skil gerð samkv. 5. gr., hefir lögreglustjóri vald til að selja vörurnar, án undangengins lögtaks eða fjárnáms, til lúkningar gjaldi og sektum. Það skal gera á uppboði, er boðað sé með viku fyrirvara, og má lögreglustjóri krefjast borgunar við hamarshögg. Nú næst eigi til vöru þeirrar, er gjaldið átti af að greiða, og má þá án undanfarandi birtingar gera lögtak fyrir farmgjaldi og sektum í öðrum eigum viðtakanda, og selja hið lögtekna á sama hátt og að framan greinir um hina gjaldskyldu vöru.

10. gr.

Verði sú raun á, þegar gjaldskyldar vörur eru fluttar til Íslands, að nokkuð af þeim hafi ónýzt eða rýrnað, eða vörurnar hafi með einhverjum hætti farið forgörðum á leiðinni eða við uppskipun, skal ekkert gjald greiða af því,

sem farist hefir, ef eigandi eða umboðsmaður hans sannar með vottorði lögreglustjóra eða umboðsmanns hans, að farmskráin telji meira en viðtakandi fær.

Þegar sjóskemdar vörur eru seldar á uppboði, skal gjaldið greiða fyrirfram af uppboðsandvirðinu, og fáist eigi svo hátt boð, sem gjaldinu nemur, gengur uppboðsandvirðið alt í landssjóð, að kostnaði frádregnum.

11. gr.

Með mál, sem rísa af brotum gegn lögum þessum, skal farið sem almenn lögreglumál.

12. gr.

Sektir allar eftir 4. og 5. gr. renna í landssjóð. Hið sama er um sektir eftir 6., 7. og 8. gr., nema einhver hafi komið því til leiðar með frásögu sinni, að svik komist upp, og fær hann þá helming sekta.

13. gr.

Fyrir gjaldheimtum og sektum eftir lögum þessum skal lögreglustjóri gera reikninga samkvæmt reglum þeim, sem settar eru eða settar verða um opinber reikningsskil.

Af upphæð gjaldsins samkvæmt 1. gr., svo og af sektum, fær lögreglustjóri 3 af hundraði í innheimtulaun.

14. gr.

Með lögum þessum er 2. gr. í lögum nr. 16, 9. júlí 1909 um hagfræðis-skýrslur úr gildi numin.

15. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1912.